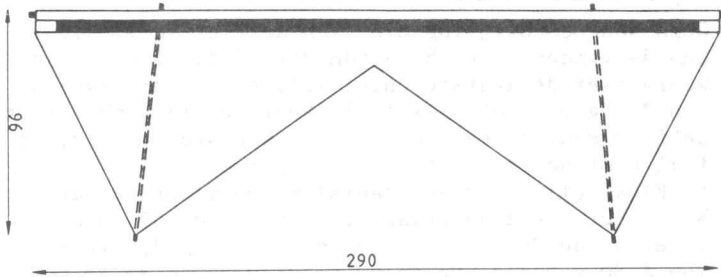

revolution _____ stunts en vliegwerk

De opdruk op de vlieger "REVOLUTION" wekt misschien wat argwaan, maar in dit geval ten onrechte. We hebben het over de nieuwe 4-lijns stuntvlieger de Revolution I.

Een heel merkwaardig ontwerp. Twee min of meer naast elkaar staande vliegers verbonden door een ligger langs de bovenrand. Verder gesteund door twee staanders aan de achterzijde van de vlieger. De vier stuurlijnen: links boven en onder en rechts boven en onder lopen naar de linker resp. rechter handgreep.

Het resultaat van dit alles is een vlieger die je zowel vooruit als achteruit kan gaan vliegen, zonder te keren naar beneden, die je kunt laten duiken om vlak boven de grond stil te gaan staan om vervolgens weer achterwaarts omhoog te vliegen en die je bovendien met hoge snelheid om zijn eigen middelpunt kunt laten draaien. Bijna te mooi om waar te zijn. Zo snel mogelijk gaan proberen dus!

Daar sta je dan met je "revolution". Lijnen keurig in het gelid, handgrepen stevig vast, oh nee! Bij de start moet je ze juist heel losjes en alleen aan de bovenkant vasthouden. Een stapje terug een kort rukje met beide handen en jawel, als een speer, de vlieger schiet omhoog, blijft stilstaan, neigt naar links, neigt nog verder naar links, even een corrigerend rukje met rechts en onmiddellijk spint de vlieger dertig keer om z'n as en slaat met een dof dreun in het zand. Even sta je vertwijfeld te kijken. Hoe kan dat nou? Om onmiddellijk het antwoord te weten.

De gewone sturbeweging voor een 2-lijns vlieger brengt je bij deze 4-lijns vlieger altijd in problemen en is op kritieke momenten fataal. De handen dienen op gelijke hoogte te blijven. Zo staat het in de folder. Je weet het dus wel maar het is bijna onvermijdelijk dat je in de fout gaat bij de eerste pogingen. Sturen doe je door de handgrepen te kantelen. Een uiterstsubtiele bezigheid, de vlieger reageert onmiddellijk op de kleinste verandering. Er kan ook alleen gevlogen worden met lijnen waar nauwelijks rek in zit (spectra).

Bij de tweede poging gaat het al veel beter. Starten, naar links of rechts laten vliegen, geen probleem. Het laten roteren wordt al kinderspel. Prachtig om te zien is de achterwaartse start en ook heel mooi maar veel moeilijker is het achteruit vliegen. Kortom het zal nog heel wat oefening vergen om deze vlieger onder controle te krijgen, maar dat het hier om een "revolution" gaat lijkt me niets teveel gezegd.

nico

Stokstijf bleef ze staan. Voor en achter zich een vlieger en links en rechts elk één van de stuurlijnen van een zojuist ontspoord stunttreintje. De armen stijf langs haar lichaam, haar bril bungelend aan een watersporterskoordje dat onverwachts zijn werk deed. Haar wat aarzelende glimlach verried, naast enige schrik, een humoristische kijk op de wereld. Blijkbaar besepte zij niet aan welk (Kevlar)-gevaar haar wat bleke oortjes zojuist waren ontsnapt. Ik mompelde opgelucht wat verontschuldigende woorden en de brokkenpiloot 45 meter verder, kleurde dwars door zijn weelderige haarbos en rijke baardgroei heen, roder dan de ondergaande zon. Dat sierde hem letterlijk en figuurlijk. We moesten uitzien naar een veiliger plek om met een zestal Spin-off's in teamverband te oefenen in formatievliegen. Tenslotte spraken we al jaren schande van sociale vliegeraars die met een flexi argeloze wandelaars op het Scheveningse strand be-laagden.

Midden-Delfland moest het worden. Daar zouden we niemand tot last zijn.

Waar 10 jaar geleden kamperende aktievoerders de aanleg van een snelweg voorkwamen, ligt nu in een uniek stiltegebied een prachtig begroeid dijklichaam.

Zeker één kilometer van de verharde weg en dubbel zover van de dichtsbijzijnde bebouwing, moet dat de ideale vliegerstek zijn...

Op altruïstische gronden dus polderwaarts. Trouwens wat moet je nu met zuidoosten wind op het strand in de luwte van de duinen...

Al vroeg op een zondagse morgen troffen we elkaar weer. Cees laat zijn "pink arrow" al verwoed rondjes draaien, als wij aankomen. Nog drie à vier spin-off's werpen zich in de strijd en een prachtig spel van volgen en uitdagen van vallen en stokken breken wordt even gespeeld onder het decor van een prachtige voorjaarshemel. This must be kiting!!!! Tien minuten later staan we 500 meter verder in het landschap. Een koets met een viertal paarden ervoor speelt nu op onze plek het spel van volgen, wenden, vertragen en versnellen. Laverend tussen en langs groepjes verticaal in de grondstaande spoorbielzen, traint Jacon Chardon hier voor de Europese kampioen schappen terreinrijden voor vierspannen. Daarbij werkt een stuntteam met vliegers alleen maar stordend...

Snel hervinden we op onze nieuwe plek ons ritme. Wanneer een perfecte stack in 5-voud wordt uitgevoerd, laten we van vreugde een indianengehuil horen. Dat smaakt naar meer! Voor we het echter weten klinken als een echo, van ver boven ons vreugdekreten. Onze vliegers zijn ternauwernood geland als een achttal parachutisten rondom ons neerdwarrelt en ongevraagd waarschuwt voor een nieuwe lading dito's..